

Sygn. akt VI U 1872/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania W. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 4 czerwca 2014 r. znak: (...)

w sprawie: W. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu W. T. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 1872/14

UZASADNIENIE

Wyroku. Decyzją z dnia 4 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego W. T. z dnia 11 kwietnia 2014 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury podając, iż nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy skład... nieskładkowe w wymiarze 21 dni, okresy składkowe w wymiarze 28 lat, 2 miesięcy i 25 dni oraz okres stażu sumarycznego 28 lat, 3 miesięcy i 16 dni. Organ rentowy wskazał, że w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawionym przez B. (...) brak określenia charakteru pracy zgodnego z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, ponadto stanowisko nacinacz nie jest wymienione w zarządzeniu resortowym, a organ rentowy podkreślił, że nazwa stanowiska pracy w szczególnych warunkach na jakim był zatrudniony pracownik musi odpowiadać nazwie wymienionej w wykazie aktu resortowego, nie może być niepełna albo podobna oraz musi być zgodna ze świadectwem pracy. Organ rentowy powołał się, nie, na artykuły 184 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 1440 ze zmianami, oraz na paragraf 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku numer 8 pozycja 43 ze zmianami. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony W. T. domagając się zmiany tej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury. Ubezpieczony wskazywał, że w jego ocenie spełnił wszystkie przesłanki konieczne do nabycia emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach i podnosił, że całe życie zawodowe przepracował w (...) Fabryce (...) w warunkach szkodliwych dla zdrowia wykonując pracę na stanowisku nacinacza pilników. Organ rentowy w na... w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie jak również o przeprowadzenie dowodu z akt osobowych powoda i z zeznań świadków, jeżeli powód wskaże te dowody. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. W dniu 11 kwietnia 2014 roku ubezpieczony W. T. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o przyznanie mu emerytury wcześniejszej z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony urodził się (...). 60 lat skończył (...). Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W okresie od 4 września 1970 roku do 31 stycznia 2001 roku zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Fabryce (...) przedsiębiorstwie państwowym w B., które następnie przez... przekształciło się w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudnienie na stanowisku nacinacza pilników, które należy zakwalifikować jako zatrudnienie w szczególnych warunkach. Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy ubezpieczony legitymuje się okresem co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach. Zgodnie bowiem z artykułem 184 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli po pierwsze, okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz, po drugie, okres składkowy i nieskładkowy o którym mowa w artykule 27 ustawy. Zgodnie natomiast z ustępem 2 artykułu 184 ustawy emerytalnej emerytura o której mowa w ustępie 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Z kolei artykuł 32 ustawy emerytalno-rentowej wskazuje w ustępie 1, iż ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku będącym pracownikami, o których mowa w ustępie 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w artykule 27 ustępie 2 i 3. Dla celów ustalenia uprawnień o których mowa w ustępie 1 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia, artykuł 32 ustęp 2 ustawy emerytalnej. Przepisy artykułu 184 i 32 powołane przed chwilą mówiąc o przepisach dotychczasowych mają na myśli przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem 2 ustępem 1 i ustępem 2 tego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Zgodnie z ustępem 2 paragrafu 2 okresy pracy o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Podkreślić należy, że przesłanki nabycia prawa do emerytury określone zostały w paragrafie 3 i 4 tego rozporządzenia. Zgodnie z przepisami tych paragrafów za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia nabywa prawo do emerytury jeżeli spełnia łącznie następujące warunki. Osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony W. T. posiadał wymagany okres zatrudnienia w wymia... w wymiarze 28 lat, 3 miesięcy i 16 dni, a więc powyżej 25 lat. Nie był członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Natomiast spór dotyczył tego, czy jego zatrudnienie w (...) Fabryce (...) w B. było zatrudnieniem w szczególnych warunkach i czy okres tego zatrudnienia może zostać uwzględniony przy nabywaniu prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu zatrudnienia w

szczególnych warunkach. Na podstawie zebranych w sprawie dowodów Sąd Okręgowy ustalił, iż okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością od 4 września 1970 roku do 31 grudnia 1998 roku był okresem pracy w szczególnych warunkach wskazanym w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku załączniku w wykazie A dziale 3 pozycja 78: szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz, oraz polerowanie mechaniczne. Ustalenia tego Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z zeznań świadków J. R. i G. T. oraz dowodu z przesłuchania stron, ograniczonego do przesłuchania ubezpieczonego, na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, w którym, w których to dokumentach wspomina się o tym, iż ubezpieczony zajmował się nacinaniem pilników na przykład w piśmie z 10 stycznia 1982 roku, gdzie dyrektor adresując to pismo do ubezpieczonego pisał, że stwierdza, że obywatel W. T. w dniu 9 maja 1980 roku złożył egzamin po ukończeniu kursu podwyższającego kwalifikacje w zakresie technologii nacinania pilników przed komisją kwalifikacyjną (...) Fabryki (...) w B.. Także z innych dokumentów wynika, iż ubezpieczony pracował w wydziale pilników normalnych nacinarni jako nacinacz, na co wskazuje pismo (...) Spółki z o.o. adresowane do powoda z 1 stycznia 1997 roku. Podkreślić także należy, iż pracodawca ubezpieczonego wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazujące właśnie na dział 3 pozycja 78 punkt 3 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów. Dowody te były spójne, a dodatkowo zostały pot... okoliczności w nich, z nich wynikające zostały potwierdzone pismem złożonym w dniu dzisiejszym na rozprawie (...) Spółki z o.o. B. (...) z dnia 11 grudnia 2014 roku, w którym potwierdzono, iż ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku nacinacza pilników. Na podkreślenie zasługuje to, iż stanowisko nacinacza pilników wskazane zostało w załączniku do zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, w których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego, dział 3 pozycja 78 punkt 3 załącznika do tego zarządzenia resortowego. Wszystkie te dowody dawały w pełni wiarygodny i spójny obraz charakteru zatrudnienia ubezpieczonego wykonywanego przez niego w okresie od 4 września 1970 roku do 31 stycznia 2001 roku w (...) Spółce z o.o. w B. wcześniej w przedsiębiorstwie państwowym. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi wcześniej przepisami prawa materialnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...) to jest od spełnienia przez ubezpieczonego ostatniej przesłanki wymaganej do nabycia tego prawa, a mianowicie ukończenia wieku emerytalnego wcześniejszego 60 lat. W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, albowiem w ocenie Sądu Okręgowego postępo... świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach i świadectwo pracy posiadało te mankamenty formalne, na które zwracał uwagę organ rentowy w postępowaniu administracyjnym poprzedzającym fazę postępowania sądowego. W szczególności wskazać należy, iż stanowisko pracy nie było, nie odpowiadało stanowisku wskazanemu w zarządzeniu resz... resortowym, gdyż wskazano tylko nacinacz, bez wskazania, iż chodzi o nacinacza pilników, a ponadto nie wskazano zarządzenia resortowego, jak również nie wskazano pełnego charakteru pracy wykonywanego przez ubezpieczonego. Te wątpliwości wynikające z mankamentów zarówno świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach jak i ze świadectwa pracy zostały usunięte w toku postępowania sądowego, dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż nie było podstaw do nałożenia na organ rentowy odpowiedzialności, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a ustawy emerytalnej. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Proszę Pana, Sąd ma obowiązek pou...